

gruppe 2A- og 2B-stoffer i EF-sammenhæng og nationalt,

- at EF-behandlingen af mærkningsforslagene vil blive søgt fremskyndet ved henvendelse til EF's miljøkommissær, og
- at Miljøstyrelsen løbende følger IARC's monografier og gennemgår disse, således at nye stoffer inddrages i mærkningsarbejdet.

Derudover har miljøministeren i sin besvarelse af spørgsmål 4 og 8 stillet af udvalget henholdt sig til oplysninger fra Direktoratet for Arbejdstilsynet vedrørende kemikaliekortlægningsundersøgelsens tilrettelæggelse og gennemførelsesperiode.

Endvidere har miljøministeren oplyst følgende over for udvalget:

I kræftmærkningsarbejdet prioriterer Miljøministeriet, hvilke stoffer der skal kræftmærkes ud fra følgende principper:

- viden om forekomst i Danmark i større mængder (ved hjælp af oplysninger fra Arbejdstilsynets kortlægning fra 1984, Toldstatistikken, oplysninger om forekomst i mange produkter m.v.),
- farlighed (IARC's opdeling i gruppe 1, 2A og 2B),
- stoffer, der i hovedsagen er reguleret via anden lovgivning (f.eks. lægemiddelaktivstoffer og levnedsmiddeltilsætningsstoffer), samt stoffer, det er irrelevant at mærke, fordi de ikke markedsføres, prioriteres ikke.

Miljøministeren har konstateret, at forslagsstillerne i det væsentligste har fulgt disse principper ved udformningen af beslutningsforslaget, idet mængderne, hvori alle de 34 stoffer forekommer i Danmark, dog ikke har været tilgængelige for forslagsstillerne.

Miljøministeren har endvidere oplyst, at status for kræftmærkningsarbejdet er følgende:

- 80 stoffer er ved foreløbig tre EF-direktiver mærket for kræftfremkaldende virkning ved sætningen »Kan fremkalde kræft« (R 45) eller ved sætningen »Mulighed for varig skade på helbred« (R 40). 7 stoffer er mærket for kræftfremkaldende virkning ved nationale danske regler,
- for en lang række stoffer fra IARC-listerne er der allerede fremsendt forslag til EF-Kommissionen om mærkning. Mange af disse stoffer er blandt de vigtigste, jf. de nævnte prioriteringsprincipper,

- Miljøstyrelsen er i gang med at udarbejde forslag til mærkning af yderligere 20 stoffer fra IARC-listerne med henblik på fremsendelse til EF i august 1989. Disse stoffer er ud fra den foreliggende viden prioriteret efter de nævnte principper,

- den resterende gruppe af stoffer på IARC-listen består hovedsagelig af stoffer, som enten ikke findes i Danmark, eller som findes i Danmark i mængder på under ét kg, eller stoffer, det er mindre relevant at mærke,

- i de danske regler og i direktivet er der en regel om, at et stof skal mærkes, hvis det er farligt, selv om stoffet ikke er optaget på listen over farlige stoffer. Således skal producenter og importører, der har oplysning om, at et stof kan være kræftfremkaldende, pligt til at mærke stoffet med »Mulighed for varig skade på helbred« (R 40) og faresymbolet »sundhedsskadelig«. For så vidt angår stofferne på IARC-listen er der jo netop oplysninger om, at de kan være kræftfremkaldende.

Kortlægningen af anvendelsen af kræftfremkaldende stoffer i Danmark, der er gennemført af Arbejdstilsynet i 1984, vedrører de stoffer m.v., som IARC havde vurderet i perioden fra 1972 og indtil da. I årene efter gennemførelsen af kortlægningen har IARC vurderet yderligere en række stoffer m.v. Miljøministeren har tilkendegivet, at en kortlægning af anvendelsen af disse yderligere stoffer vil blive gennemført ved en bekendtgørelse med hjemmel i lov om kemiske stoffer og produkter. Resultatet af den nye kortlægning kan forventes at foreligge i efteråret 1990.

Under førstebehandling af beslutningsforslaget tilkendegav miljøministeren som tidligere nævnt, at der er behov for en mere overordnet drøftelse af, hvilken strategi Danmark mest hensigtsmæssigt kan benytte for at opnå resultater i EF-sammenhæng. I lyset af gennemførelsen af den omtalte fornyede kortlægning har ministeren tilkendegivet, at en sådan status, der tillige indeholder en redegørelse for kortlægningen, vil blive sendt til Miljø- og Planlægningsudvalget i september 1990.

Miljøministeren fortolker beslutningsforslaget om mærkning af de 34 stoffer som et udtryk for, at forslagsstillerne finder, at kræftmærkningsarbejdet i EF ikke går tilstrækkelig hurtigt. Ministeren har tilkendegivet, at hun er enig